

SOBRE LA FOTOGRAFIA

Amb l'aparició d'aquest periòdic d'àmbit local, que per primera vegada sortirà als carrers de Les Coves, en un ànim de parlar per a la gent d'ací, s'obre davant nostre la possibilitat d'escriure i donar a tot el veïnat una miqueta de nosaltres mateixos.

Jo no he volgut desaproveïtar aquesta oportunitat i amb l'intenció de col·laborar en la confecció del mateix, els parlaré de FOTOGRAFIA.

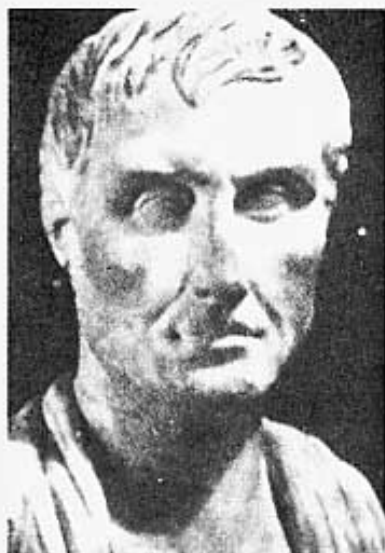
Remuntant-nos al llarg del temps hi farà una mica d'història i d'evolució de la tècnica fotogràfica, fins l'època actual.

Es pot assegurar que la tècnica en què es basa la fotografia es coneix des d'abans de Jesucrist, puix ja Aristòtil, el filòsof i científic grec va utilitzar la

«Càmera Oscura», que era un aparell òptic en el qual els objectes exteriors es representaven bidimensionalment (com si estiguessen pintats) damunt un paper o vidre ficat dins la Cambra Fosca.

Els primers que van anomenar l'existència de la Cambra Fosca van ésser l'astrònom àrab Alhazan (965-1038) i el físic italià Della Porta; però qui fa una descripció acurada i minuciosa del funcionament va ésser Leonardo Da Vinci.

A partir de la coneixença i l'ús de la Cambra Fosca, l'anglès Wedgwood aconsegueix una

imatge damunt un paper mullat amb nitrat de plata, però la llum del sol la ennegreix fins a fer-la desaparèixer.

Va ser N. Niepce al 1833, un físic francès, qui va aconseguir amb un procediment fotoquímic el «heliograbado», que eren unes imatges amb relleu damunt planxes d'estany convenientment preparades químicament.

En 1839, Herschel, Mädler i Wheatstone li van donar el nom de «Fotografia» a la tècnica que estem explicant.

Al 1851, l'anglès F. Scott Archer va idear el procediment anomenat «Colodió» (plaques de vidre que s'exposaven bandejades d'una solució sensible a la llum) que va desbancar al «heliograbado» i «daguerrotipo» (paregut al «heliograbado»); el colodió es va utilitzar 30 anys.

Al 1884 es va desenvolupar la primera pel·lícula enrotllada i es van ficar a la venda les primeres màquines fotogràfiques en un nom molt conegut, «KODAK» (paraula inventada aposta, per a que s'adaptés amb facilitat a qualsevol llengua).

Amb el perfeccionament de la química i sobretot de la física es va desenvolupar en 1884 un objectiu que corregia tots els defectes òptics (objectiu anastigmàtic). Arran d'ací es pot dir que es comença la tècnica fotogràfica moderna.

Al proper número continuaré comentant-vos més coses sobre la història de la fotografia a l'actualitat.

JOSEP MIQUEL BOIRA

L'ESGLÉSIA VELLA

De tots és sabut que a les murades, la part més alta del poble, es troba «l'Església Vella» o l'Església de la Mare de Déu dels Desemparats.

Aquesta església, fou construïda entre els segles XIV i XV, per tant és de l'estil anomenat gòtic tardà; dins del que cap va ser una de les esglésies més importants dels pobles del voltant ja que pertanyia a la Tenència de les Coves que englobava a Tírig, Salzedella, Albocàsser, Sarratella, Torre Endoménech i Vilanova d'Alcolea.

Després de ser alguns segles d'utilitat, aquesta església va passar per una època de decadència que va començar quan l'absis es va desprendre de la muralla; més endavant cap al segle XVIII es construeix la nova església Parroquial de «Nuestra Señora de la Asunción» el què fa que poc a poc es vaja abandonant la vella església. A més a més durant la Guerra Civil es va establir una línia de foc a un costat i l'altre del riu i fou afectada aquesta. Una vegada acabada la guerra i al amenaçar runes la part del presbiteri va ser dinamitada, i si açò no va ser prou, per a eixamplar el carrer dels Desemparats el primer tram va córrer la mateixa sort.

A l'actualitat, i per tot això que va ocórrer, aquesta església estava en un estat deplorable; a les hores va sortir la idea de l'Ajuntament, de la restauració d'aquest monument, i a primers de gener del 87 va començar la tasca de restauració.

Primerament es comprà el solar al Bisbat per valor de 850.000 pessetes, després es va començar a parlar en la Conselleria per a veure les possibles subvencions que aquesta entitat podria aportar; a la qual cosa respon molt bé, ja que es fa càrrec de tota la restauració amb un pressupost de 10.340.045 pessetes.

Les obres, com ja he dit abans, comencen a primers del 87 amb una mitja de 6 obrers durant tot el temps de restauració.

Els arquitectes que van portar a cap la restauració van ser D. Francisco Grande i D. Juan Ignacio Gil-Mascarell dos experts en la matèria i que en la primera fase de restauració exclusivament en consolidar i evitar que es continuara deteriorant el ja existent per posteriorment acondicionar-la i reutilitzar-la.

Com a síntesi de l'obra de restauració en primera fase, es pot dir que s'ha fet:

- Col·locació d'un sostre de teula àrab per a protegir les cúpules que abans estaven al descobert, recomposició de les cornisses i evacuació de les aigües mitjançant canals.
- Reforçament dels arcs.
- Restauració de les voltes i un ajust de les claus i de les dovelles de les voltes.
- Demolicció, desenruna i investigació.
- Sanejament i recomposició amb un enlluït i pintat.
- Col·locació de l'arc former de la capella de l'Evangeli que abans es trobava a l'Ajuntament.

Tota aquesta tasca ha segut la que s'ha fet en aquesta primera fase de restauració que va finalitzar a últims del 87 però que esperem que continue amb una segona, i de fet aquest proper mes de Setembre es restaurarà la pintura que es va descobrir a l'interior de l'església.

I ja només ens queda esperar que una vegada estiga tota restaurada ens concienciem tots el veïns del poble i l'Ajuntament de que cal tirar-la avant i aprofitar-la de la millor manera possible, ja que un edifici com aquest s'ho mereix.